

ж да се бижът съ тѣхъ, и имъ призехъ градътъ Брахимовъ, и изгорихъ друга много. За помень на този бой, руситѣ и до сега празнуватъ на прѣви Августа, дѣто навихъ на българитѣ. Таквизи боюве между руситѣ и българитѣ сѫ ставали често; тѣ сѫ се зафащали ту отъ едната, ту отъ другата страна. Не се знае да ли сѫ се били българетѣ съ други народи. Монголитѣ, когато призехъ руситѣ, не закачихъ българитѣ; нѣ когато фанжъ да приземята и други народи, най-прѣдъ българитѣ подпаднахъ подъ тѣхъ. По 1236-та година монголскіятъ войвода Субутай нападна на българското царство и му призе столинната, Българъ. На другата година българитѣ се подигнахъ да изгонятъ монголитѣ, нѣ Субутай се врънъ съ войската си у Българія, и я призе съвсѣмъ, като стана едно голѣмо кръвопролитье. Тогази българското царство по край Волга и Голѣмата Българія падна и не можи вѣчъ да се подигне. Ако и да пропадна българското царство и българскіятъ народъ стана подданникъ на монголитѣ, както бѣхъ и руситѣ, нѣ омразата между руситѣ и българитѣ не прѣстана. Тѣзи два народа, Българе и руси се се бижахъ и между си и си опустошавахъ земитѣ. Руските лѣтописи казуватъ, че тѣзи боюве между руситѣ и българитѣ се продължавали до 1431-та година, додѣ българетѣ подпаднахъ съвсѣмъ подъ руситѣ. Не се знае наѣдраво кое врѣме подпадна Голѣмата Българія подъ руситѣ, нѣ знаесе, че когато руситѣ фанжъ да се освободяватъ отъ монголитѣ, по малко по малко фанжъ да приземята и Българія, която видисе да е подпаднала съвсѣмъ подъ руситѣ на врѣмето на царь Ивана Грозни. Отъ това руско приземанье насамъ българскіятъ народъ отъ Голѣмата Българія се поруши, и сега друго не остана отъ него освѣти развалинитѣ на градо-